

JIŘÍ FRANTA A DAVID BÖHM

Jiří Franta (*1978) a David Böhm (*1982), obeja absolventi Akadémie výtvarných umění v Prahe (Ateliér malířství II /škola Vladimíra Skrepla), spolupracujú od roku 2006. Ako umelecká dvojica zrealizovali viacero výstav doma i v zahraničí. Zo samostatných výstavných projektov sú to napríklad – *Slepčův sen* (Fait Gallery, Brno), *Za obrazy* (Moravská galerie, Brno), *Echolog* (Jiri Svetska Gallery, Berlin), *Skoro nic není úplně* (Karin Studios, Praha), *Není to to, co by to mohlo být* (Galerie NOD, Praha). Trikrát sa objavili tiež vo finále Ceny Jindřicha Chalupeckého. Popri spoločnej vojnej tvorbe sa venujú tiež ilustrácii, publikačnej a pedagogickej činnosti. Ich diela sú zastúpené v zbierkach Galerie hlavního města Prahy, Moravskej galérie v Brne, Muzea umění v Olomouci, Fait Gallery, Galerie výtvarného umění v Chebe, Adam Gallery a ďalších. Jiří Franta je zároveň členom umeleckej skupiny Refani.

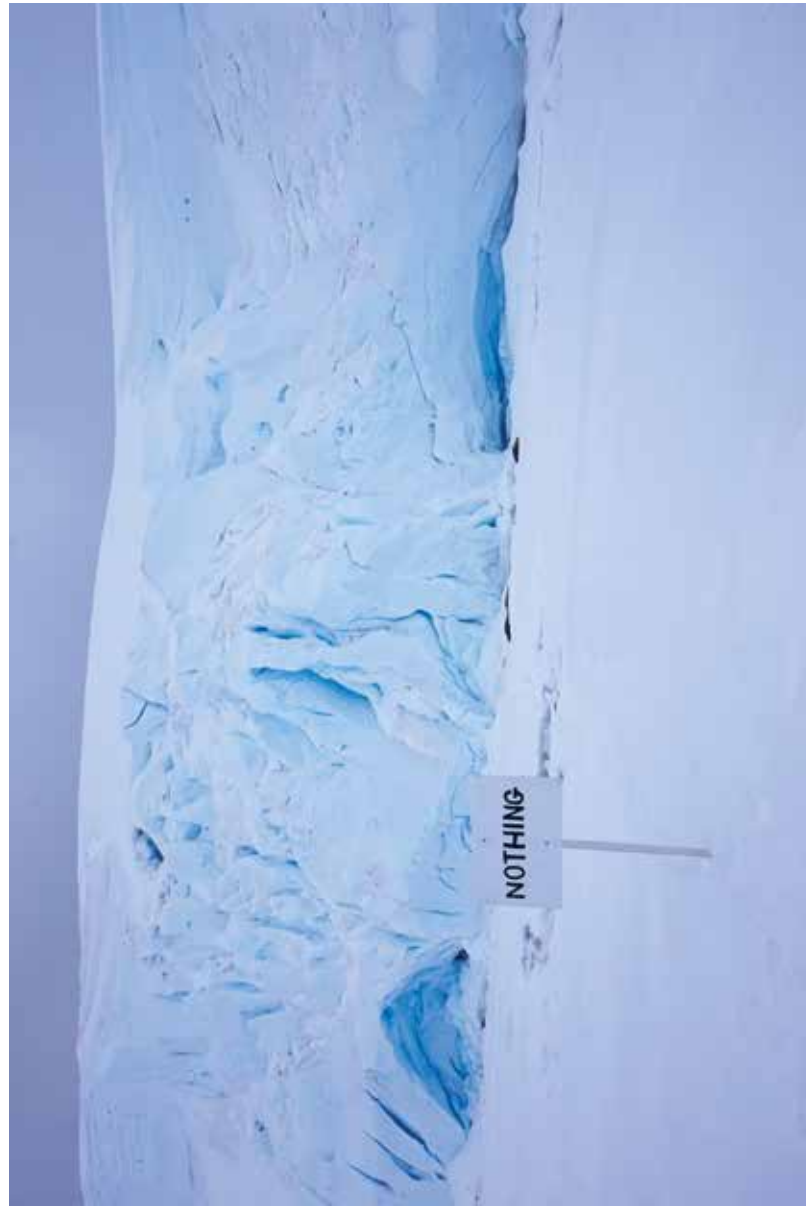
Jiří Franta (*1978) and David Böhm (*1982), both graduates of the Academy of Fine Arts in Prague (Painting Studio II /School of Vladimír Skrepl), have been working together since 2006. As an artistic duo, they have had numerous exhibitions at home and abroad. Their solo exhibitions include: *Blind Man's Dream* (Fait Gallery, Brno), *Behind Paintings* (Moravian Gallery, Brno), *Echolog* (Jiri Svetska Gallery, Berlin), *Almost Nothing is Complete* (Karin Studios, Prague), *It is Not What It Could Be* (Galerie NOD, Prague). They have appeared three times in the final of the Jindřich Chalupsky Prize. Alongside their joint free creation, they are involved in illustration, publishing, and teaching. Their works are included in collections of the City Gallery Prague, Moravian Gallery in Brno, Olomouc Museum of Art, Fait Gallery, Gallery of Fine Arts in Cheb, Adam Gallery, etc. Jiří Franta is also a member of the Refani art group.

1 David Böhm, Jiří Franta: z cyklu *Madžary*, 2015, digitálna tlač, B1, majetok autorov
David Böhm, Jiří Franta: from the *Overtime cycle*, 2015, digital print, B1, courtesy of the artists

2 David Böhm, Jiří Franta: *See you in the future*, 2017, fotodokumentácia akcie, majetok autorov
David Böhm, Jiří Franta: *See you in the future*, 2017, photo documentation of the event, courtesy of the artists

3 David Böhm, Jiří Franta: z cyklu *NIC*, 2017, tabuľa umiestená v exteriéri, majetok autorov
David Böhm, Jiří Franta: *NOTHING* cycle, 2017, a sign placed outside, courtesy of the artists

MINISTERSTVO
KULTÚRY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

S finančnou podporou
With financial support

Partner ovcevlania fasády
Building Lighting Partner

Partner výstavy
Partner of the exhibition

BRATISLAVA 2018
Bratislavský sekvestačný úrad

RTV
RÁDIO DEVÍN

Mediační partner
Media partner

KHB
Kunsthalle
Bratislava

OTVORENÉ / OPEN
Pon: 12:00 – 19:00 / Mon: 12 – 7 p.m.
Uto: zatvorené / Tue: closed
Str: 13:00 – 20:00 / Wed: 1 p.m. – 8 p.m.
Štv – Ned: 12:00 – 19:00 / Thu – Sun: 12 – 7 p.m.

Vstup voľný / Free entry

Kunsthalle Bratislava
Nám. SNP 12, 811 06 Bratislava
Slovenská republika / Slovak Republic

www.kunsthallebratislava.sk

David Böhm, Jiří Franta: *Bez názvu*, 2018, inštalácia, majetok autorov
David Böhm, Jiří Franta: *Untitled*, 2018, installation, courtesy of the artists

Nikto sa nebude smiať!
/ No One's Going to Laugh!

DAVID BÖHM

JIŘÍ FRANTA

Kurátor / Curator: Pavel Švec

OTVORENIE / OPENING
4. júl 2018 od 18:00 do 20:00 hod.
July 4th 2018 from 6 until 8 p.m.

TRVANIE VÝSTAVY / DURATION
5. júl – 2. september 2018
July 5th – September 2nd 2018

Nikto sa nebude smiať!

DAVID

Kurátor / Curator: Pavel Švec

Od roku 2006, kedy na poli výtvarného umenia začali pôsobiť ako tvorivý tandem, sa podarilo Jiřímu Frantovi (*1978) a Davidovi Böhmovi (*1982) zrealizovať množstvo výstav doma i v zahraničí. Tieto projekty charakterizuje najmä snaha o hľadanie nových kontextov a významových presahov klasického média kresby, skúmanie jeho fyzických limitov, alebo napríklad reflexia širšieho vzťahu medzi obrazom a textovou štruktúrou. Zoznam ich spoločných prezentácií však zahŕňa aj performancie, videá, priestorové inštalácie, intervencie do verejného priestoru, nástenné maľby, a v neposlednom rade tiež publikačnú činnosť. Svojou spontánnosťou a heuristickým prístupom provokuje dvojica umelcov kreativitu a imagináciu u divákov, ktorých špecifickým a podmanivým spôsobom vtahujú do hry, najčastejšie prostredníctvom uvoľneného, participatívneho prístupu, otvoreného pre kumuláciu asociácií.

Inak to nie je ani v prípade ich aktuálnej výstavy v bratislavskej Kunsthalle LAB, ktorá predstavuje tematizovaný prierez spoločnou tvorbou za posledné roky. Zahŕňa jednak doposiaľ nevystavené práce, ako aj realizácie staršieho datovania, avšak zasadené do nového kontextu. Prostredníctvom posilnených vzťahov a väzieb medzi jednotlivými dielami sa výstava *Nikto sa nebude smiať!* pokúša o väčšiu koncepčnú zovretosť, v porovnaní s tým, ako to býva pre spomínanú, mierne nedisciplinovanú dvojicu umelcov typické. Z rozsiahlejších cyklov sa tu objavujú len jednotlivé diela a z viac ako dekády spolupráce oboch autorov sa tak vynárajú dominantné a pre ňu príznačné rysy: interaktivita, nekončiaci priateľský dialóg, ktorého výraznou a neoddeliteľnou súčasťou je tiež hra, takmer automaticky generujúca humor a vtíp – fenomény tiahnuce sa ako červená niť celým týmto plodným a šantivým obdobím.

Na rozdiel od inej legendárnej českej dvojice – čínorodých medvedov z Pojarova animovaného večerníčka *Potkali se u Kolína*, sa Franta s Böhmom stretli počas štúdia na Akadémii výtvarných umení v Prahe. Od toho momentu sa ich príbeh odohráva viac menej podobne: hrajú sa, bláznia sa, predvádzajú sa, dráždia a provokujú našu predstavivosť, a predovšetkým nikdy nestrácajú dôveru v každý ďalší nápad. Napokon, príklad z ríše zvierat (i keď tých rozprávkových) si nevyberáme náhodou. Len relatívne nedávno nám veda odhalila skutočnosť, že smiech zďaleka nie je vlastnosťou výhradne nás, ľudí. Za posledných desať rokov sa napríklad uskutočnilo hneď niekoľko sympózií, workshopov a konferencií na tému smiechu, úsmevu a humoru u vyšších primátov. Tieto prejavy u nich môžeme pozorovať najmä počas

BÖHM

„Humor a vtíp sa môžu dotýkať i vážnych tém, vyjadrovať emócie, ktoré primárne nesúvisia len s radosťou. Je otázkou, či v tej či onej podobe nie je vlastne nutnou súčasťou každého dobrého umeleckého diela.“

hravého správania. Hra funguje ako kľúč k riešeniu problémov a spôsob predchádzania konfliktom, dokáže sa prispôbiť ich potrebám, pričom na seba môže vziať mnoho podôb, z ktorých niektoré sú tichšie, vynaliezavé, nápadité... V prípade nás, ich o kúsok vyspelejších príbuzných, je to podobné – je to práve hravá zvedavosť, ktorá nás poháňa ku skúmaniu, ku vzájomnej interakcii, a tým vytvárame neočakávané spojenia, ktoré sú kolískou celej našej kreativity. Škála možných foriem humoru je u ľudí (Frantu s Böhmom nevyneímajúc) prirodzene oveľa rozsiahlejšia a jeho podoby sofistikovanejšie než napríklad u šimpanzov druhu bonobo. Nemusi ísť iba o vzájomné šteklenie, hlasný rehot, či posmešky a plieskanie sa po stehnách.

Humor a vtíp sa môžu dotýkať i vážnych tém, vyjadrovať emócie, ktoré primárne nesúvisia len s radosťou. Je otázkou, či v tej či onej podobe nie je vlastne nutnou súčasťou každého dobrého umeleckého diela. Zvlášť jeho komplikovanejšie, jemnejšie a viacúrovňové podoby, ktoré pracujú aj s istou znepokojujúcou či záдумčivou rovinou, sa na výstave dajú rozpoznať hneď v niekoľkých umeleckých realizáciách. Baletky s kuklami na hlavách alebo hudobná partitúra vytvorená strelnou zbraňou – to všetko je prvoplánovo humorné len do chvíle, kým to v myšlienkach postavíme do súvislostí s diaľmim vo svete okolo nás. Osamelo stojace cedule trochu melancholicky označujú miesta, kde sa nedá vidieť nič zaujímavé. Kameň s vyrytým odkazom, vhoďený priamo do hrtanu večnosti, kdesi uprostred ničoho, na samom konci sveta... alebo napríklad zjavene zmračený orol, symbolizujúci tuposť a aroganciu štátnej moci i všetky jej „ušľachtilé“ ideály, ktoré sú často v priamej kontradikcii s bezprostrednou realitou. Je to smiešne i trochu mrazivé. Ľudia sú jednoducho zložitejší ako opice. Našťastie sú tu Franta s Böhmom, ktorí nám ukazujú, že všetko dobré a vitálne, čo máme so svojimi primitívnymi súputníkmi spoločné, nie je ešte zďaleka stratené, a že fenomén hry a interakcie je na poli výtvarného umenia stále nenahraditeľnou a dôležitou veličinou.

PAVEL ŠVEC (*1980) žije a pracuje v Prahe. V rokoch 2002 až 2008 študoval v ateliéri Intermedia Václava Stratilá na Fakulte výtvarných umění Vysokého učení technického v Brne. Od roku 2009 pôsobí ako asistent, správca zbierok a príležitostný kurátor vo vybraných pražských galériách, vrátane Galerie Jiří Švestka, Galerie SVIT, Galerie 35m², Hunt Kastner a Nevan Contempo.

No One's Going to Laugh!

JIRÍ FRANTA

“Humor may touch even upon serious themes and express emotions which are not directly connected only with joy. The question arises whether in one form or another it is not an essential component of every good work of art.”

Since 2006, when they first began operating as a creative duo in the field of visual art, Jiří Franta (*1978) and David Böhm (*1982) have successfully held numerous exhibitions at home and abroad. These projects are distinguished particularly by an attempt to seek new contexts and significant overlaps of the classical medium of drawing, examination of its physical limits, and also, for example, thoughts on the wider relationship between image and text structure. Their joint presentations, however, also include performance, videos, spatial installations, interventions in public space, wall paintings, and last but not least, publishing activity. With their spontaneity and heuristic approach, this artistic pairing provokes creativity and imagination among audiences, who are drawn into the game in an original and captivating manner by the artists' relaxed, participative approach, which is open to a cumulation of associations.

This is equally true of their current exhibition in Bratislava's Kunsthalle LAB, which presents a thematic cross-section of their joint work from recent years. It comprises works not previously exhibited and also some of older date, which are set, however, in a new context. Precisely by reinforcing the relationships and bonds between individual works, *No One's Going to Laugh!* attempts a greater conceptual coherence compared to what was hitherto typical of this mildly undisciplined artistic duo. Only individual works appear here from extensive cycles, and what emerges from more than a decade of partnership between the two artists is the dominant features that distinguish it: interactivity, unceasing friendly dialogue (of which play is indispensably part), an almost automatically generated humour and wit: all this stretches like a red thread through a fertile and frisky period of collaborative work.

In contrast to another legendary Czech duo, the vigorous bears in Pojar's animated bedtime story *How They Met at Köln*, Franta and Böhm first met during their studies at Prague's Academy of Fine Arts. From that moment onwards their story has been working itself out more or less similarly: they play, they go crazy, they annoy and provoke our imagination, and above all, they never lose hope in each further idea. In fact, it is not by chance that we have chosen an example from the animal kingdom (even though fictional). Only relatively recently did scientists reveal to us the fact that laughter is by no means exclusive to ourselves, the human beings. During the last ten years a number of symposia, workshops and conferences have been held on the theme of laughter, smiles and humour among the higher primates, among whom we may observe these manifestations during playful behaviour. For them play functions as a key to the solution of problems and

a means of obviating conflicts; it can be adapted to their needs and may take on a number of forms, of which some are quiet, inventive, resourceful... For ourselves, who are in some respects their slightly developed cousins, things are similar: it is playful curiosity that drives us to examine things, to mutual interaction – and then we create unexpected associations, which are the cradle of our entire creativity. The gamut of the possible forms of humour among human beings (Franta and Böhm being no exceptions) is naturally much more wide-ranging, and its forms more sophisticated than, for example, among baboons. It does not have to involve mutual tickling, loud guffaws, or slugging and thigh-slapping each other.

Humour may touch even upon serious themes and express emotions which are not directly connected only with joy. The question arises whether in one form or another it is not an essential component of every good work of art. In particular, its more complicated, subtle and multi-layered forms, which operate also on a certain plane of disquiet or melancholy, may be recognised immediately in some of the artworks in this exhibition. Hooded ballet dancers, or a musical score created with a gun: all of that is straightforwardly humorous only until we mentally connect it with what is occurring in the world around us. Lonesome labels rather melancholically indicate places where there is nothing at all interesting to see. A stone with an incised message, thrown right in the face of eternity, somewhere in the midst of nothing, at the very end of the world... or, for example, an apparently mutilated eagle, symbolizing the dullness and arrogance of state power and all its “noble” ideals, which are so often in direct contradiction with immediate reality. It is ridiculous and rather chilling. Simply, human beings are more complex than monkeys. Fortunately, Franta and Böhm are here to show us that all the good and vital things which we hold in common with our primitive fellow-pilgrims are by no means lost, and that playful interaction is still a considerable magnitude, indispensable in the field of visual art.

PAVEL ŠVEC (*1980) lives and works in Prague. From 2002 to 2008 he studied in Vaclav Stratil's Intermedia Studio at Brno University of Technology. Since 2009 he has worked as an assistant, administrator of collections and occasional curator in select Prague galleries, including Jiří Švestka Gallery, SVIT Gallery, 35m² Gallery, Hunt Kastner and Nevan Contempo.

Translation: John Minahane